

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/147/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115208554
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8115208554.5

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Panónska cesta 11, 822 01 Bratislava, zastúpená: HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, proti žalovanej: Q.. H. E., K.. XX. XX. XXXX, O. V., S. Č..X, zastúpená: JUDr. Lýdia Farbakyová, advokátka, Floriánova 12, 080 01 Prešov, o zaplatenie 10 811,33 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu 10. 04. 2015 sa žalobca domáhal voči žalovanej uhradenia sumy 10 811,33 Eur s príslušenstvom z toho titulu, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 13. 07. 2012 Zmluvu o spotrebnom úveru č. UZF/12/52283 (ďalej len Zmluva o spotrebnom úvere), ktorá bola následne v časti poistenia upravená dodatkom k zmluve č. UZF/12/52283 zo dňa 13. 07. 2012, pričom na základe tejto zmluvy a dodatku žalobca poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 10 296,51 Eur s tým, že žalovaná ako dlžníka sa zaviazala úvere splácať 24 mesačnými splátkami vo výške 46,13 Eur mesačne s tým, že 12. a 24. Splátka predstavovala výšku 5 194,39 Eur. Posledná splátka mala nadobudnúť splatnosť 18. 07. 2014. Vrátanie úveru bolo zároveň zabezpečené Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. XX/XXXXX/ZPVP zo dňa 13. 07. 2012, v zmysle ktorej sa žalobca stal vlastníkom predmetného motorového vozidla, na ktorého kúpu boli finančné prostriedky poskytnuté. Nakoľko si podľa názoru žalobcu žalovaná svoje záväzky riadne a včas neplnila, žalobca bol nútený určiť predčasnú splatnosť spotrebného úveru k 18. 11. 2013.

2. K žalobe sa vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaná, ktorá konštatovala, že uzavrela so žalobcom dňa 13. 07. 2012 vyššie uvedenú zmluvu o spotrebnom úvere, pričom úver bol poskytnutý na financovanie kúpy osobného motorového vozidla KIA cee'd VIN: T., pričom dňa 13. 07. 2013 došlo v priestoroch žalobcu na Hlavnej ulici č. 96 v Prešove za prítomnosti zamestnanca žalobcu, pani W. S., k uzavretiu Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/12/52283, ktorú podpísala za stranu pôvodného zákazníka žalovaná, za stranu nového zákazníka pán B. V. a za stranu žalobcu pani G. O.. Na základe tejto Zmluvy o zmene subjektu došlo následne dňa 15. 07. 2013 so súhlasom a za vedomia žalobcu ako vlastníka predmetu financovania (motorového vozidla Kia cee'd) k jeho protokolárnemu odovzdaniu pánovi B. V., ktorý vstúpil na základe Zmluvy o zmene subjektu do právneho postavenia žalovanej ako pôvodného zákazníka. Vzhľadom na túto Zmluvu o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere, mala žalovaná za to, že voči žalobcovi má vyrovnané všetky záväzky a splnené všetky povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy o spotrebnom úvere. Len na margo žalovaná poznamenala, že nie je pravdou, že žalobca vynaložil snahu o mimosúdne riešenie sporu s tým, že žalovaná nemala reagovať na výzvy žalobcu, nakoľko žalovaná reagovala na výzvy, resp. listy žalobcu aj

prostredníctvom svojho právneho zástupcu a poskytla žalobcovi všetky informácie, ktoré mala dostupné ako aj potrebnú súčinnosť v súvislosti s trestným podaním žalobcu v trestnej veci prečinu podvodu. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby súd žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

3. V predmetnej veci súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a najmä listinnými dôkazmi oboznámením obsahu celého spisu konkrétne tak, že prečítal obsah spisu s tým, že na č. l. 1 sa nachádza samotná žaloba, na č. l. 5 sa nachádza predmetná Zmluva o spotrebnom úvere medzi žalobcom a žalovanou, na č. l. 13 sa nachádza Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva medzi žalobcom a žalovanou, na č. l. 15 je určenie predčasnej splatnosti úveru, na č. l. 17 je vyúčtovanie z tejto Zmluvy o spotrebnom úvere, na č. l. 29 sa nachádza vyjadrenie ešte predchádzajúcej právnej zástupkyne žalovanej k žalobe, na č. l. 32 sa nachádza Zmluva o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere, na č. l. 43 je Protokol odovzdania prevzatí predmetu k Zmluve o zmene subjektu k Zmluve o spotrebnom úvere, na č. l. 45 a nasledujúcich sa nachádza vyjadrenie právnej zástupkyne žalovanej, na č. l. 81 a nasledujúcich sa nachádza ďalšie vyjadrenie žalobcu k predchádzajúcemu vyjadreniu žalovanej strany, na č. l. 98 je znova vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu, na č. l. 103 je vyjadrenie žalobcu k predchádzajúcemu vyjadreniu, na č. l. 108 sa nachádza vyjadrenie už aktuálnej právnej zástupkyne žalovanej k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu, na č. l. 112 je zápisnica o pojednávaní z 02. 03. 2016, ktoré bolo odročené na neurčito a napokon na č. l. 114 a nasledujúcich je vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu k ostatnému vyjadreniu právnej zástupkyne žalovanej, ako aj ostatného spisového materiálu.

4. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 10 C 147/2015-138 zo dňa 12.1.2017 súd rozhodol tak, že žalobu zamietol a zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, vo výške o ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Svoje rozhodnutie odôvodnil najmä konštatovaním, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebnom úvere pod č. UZF/12/52283 z 13.07.2012, pričom predmetom tejto zmluvy bolo financovanie osobného motorového vozidla značky Kia cee'd. Následne 13.07.2013 došlo medzi žalobcom, žalovanou a treťou osobou údajným B. V. k podpísaniu zmluvy o zmene subjektu zmluvy o spotrebnom úvere s tým, že pôvodný zákazník, t.j. žalovaná všetky práva a povinnosti zo zmluvy o spotrebnom úvere, ako aj zabezpečovacej zmluvy previedla na uvedeného B. V.. Žalobca ako veriteľ v tomto trojstrannom právnom vzťahu podpisom tejto zmluvy o zmene subjektu vyjadril súhlas s touto zmenou, t. j., že na miesto pôvodne uvedenej Q.. H. E. vstúpila tretia osoba. Ide o platne uzavretú zmluvu. Poukazujúc na ust. § 49a Občianskeho zákonníka o neplatnosti právneho úkonu, ak ho osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočností, ktoré sú pre jeho uskutočnenie rozhodujúce a osoba, ktorej bol právny úkon určený tento omyl vyvoláva alebo o ňom musela vedieť, súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná nie je osobou, ktorá by vyvolala omyl alebo o ňom musela vedieť, pretože pri podpise zmluvy o zmene subjektu zmluvy o spotrebnom úvere žalovaná nemala vedomosť o tom, že osoba údajného B. V. vystupujúceho ako nový zákazník je osoba, ktorá vystupuje s falošnými dokladmi. Nie je možné spravodlivo od žalovanej požadovať, aby niesla zodpovednosť za konanie údajného B. V. za situácie, že žalobca ako finančná inštitúcia je osoba spôsobilá preverovať jednotlivé osoby, s ktorými uzatvára, alebo ktoré vstupujú do jednotlivých právnych vzťahov. Zmluva o zmene subjektu zmluvy o spotrebnom úvere z 13.07.2013 je platná, nakoľko bola podpísaná všetkými troma zmluvnými stranami. Súhlas veriteľa ako jednostranný právny úkon môže byť adresovaný buď pôvodnému dlžníkovi, alebo novému dlžníkovi, pričom nie je rozhodujúce, v akej forme bol súhlas udelený. Musí však spĺňať podmienky uvedené v § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže nemožno vylúčiť, že zmena dlžníka by v niektorých prípadoch mohla ohroziť splnenie dlhu, dohoda o prevzatí dlhu, ku ktorej veriteľ nedal súhlas je neúčinná. Pôvodný dlžník zostáva dlžníkom naďalej. Ak bol dlh prevzatý účinne, pôvodný dlžník už nemá voči veriteľov povinnosť plniť a povinnosť splniť pohľadávku, vrátane príslušenstva prechádza na nového dlžníka. Nič teda nebráni žalobcovi domáhať sa uspokojenia pohľadávky od nového dlžníka, keďže so zmenou subjektu súhlasil. Žalovaná v tomto konaní teda nie je pasívne legitimovaná. Bol to práve žalobca, ktorý mal postupovať s väčšou obozretnosťou pri uzatváraní zmluvy o zmene subjektu zmluvy o spotrebnom úvere, pretože doklady, ktoré predložil údajný B. V. mal možnosť overiť len žalobca ako veriteľ. Preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 a § 262 ods. 2 CSP.

6. Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na to, že sa nemožno stotožniť s právnym posúdením predmetnej veci ako ho prezentoval súd prvej inštancie. Nemožno súhlasiť s

tvrdením súdu, podľa ktorého žalobca nikdy v konaní nepopieral, žeby súhlas so zmenou subjektu zmluvy o úvere udelil, nakoľko uvedené tvrdenie nie je pravdivé, pretože žalobca počas celého konania sa domáhal určenia neplatnosti súhlasu s prevzatím dlhu. Zmluva o zmene subjektu z 13.07.2013 je neplatný právny úkon v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca bol pri uzatváraní predmetu zmluvy úmyselne uvedený do omylu podvodným konaním údajného pána B. V.. V zmysle § 531 ods. 1 a § 531 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa pre platné a účinné prevzatie dlhu novým dlžníkom vyžaduje písomná zmluva uzatvorená medzi pôvodným a novým dlžníkom, ako aj súhlas veriteľa k tomuto prevzatiu. V prípade, ak pri prevzatí dlhu absentuje súhlas veriteľa na prevzatie dlhu, je takéto prevzatie dlhu neúčinné. Zákon pre súhlas veriteľa na prevzatie dlhu nestanovuje žiadnu predpísanú formu, avšak udelený súhlas musí spĺňať podmienky uvedené v § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré predpokladá pre platnosť právneho úkonu, že k prejavu vôle došlo slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Navyiac v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka je právny úkon neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle. V danom prípade bola medzi žalobcom, žalovanou a údajným B. V. uzavretá trojstranná zmluva o zmene subjektu, predmetom ktorej malo byť poskytnutie súhlasu k prevzatiu dlhu. Nakoľko však v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy bol žalobca uvedený do omylu je zrejmé, že táto zmluva je neplatná z dôvodu úmyselného uvedenia do omylu konaním zo strany údajného pána B. V.. Žalobca tiež poukazuje na skutočnosť, že právny úkon, ktorým veriteľ udeľuje súhlas s prevzatím dlhu sa v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí urobiť slobodne a vážne, pričom náležitou vôľou je absencia omylu, o ktorej zákon osobitne ustanovuje, že je špeciálnou vadou vôle, ktorá má určité právne dôsledky. Ak bol omyl pri uzatváraní právneho úkonu vyvolaný úmyselne, právny úkon je neplatný bez ohľadu na to, či ide o omyl podstatný alebo nepodstatný. V tomto prípade ide o omyl vyvolaný ľstou. Žalobca nikdy neposkytol dlžníkom platný a účinný súhlas k prevzatiu dlhu s tým, že k prevzatiu dlhu nemohlo platne dôjsť, nakoľko žalobca bol pri tomto právnom úkone uvedený do omylu, čo v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka spôsobuje neplatnosť predmetného právneho úkonu. Tento právny úkon je zároveň neplatný aj v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko k platnosti tohto právneho úkonu chýba vôľa žalobcu.

7. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť so zreteľom na to, že nie je pasívne legitimovaná, pričom bol to práve žalobca, ktorý mal postupovať s väčšou obozretnosťou pri uzatváraní zmluvy o zmene subjektu zmluvy o spotrebnom úvere, nakoľko doklady predložené preberateľom dlhu pánom V. mal možnosť overiť len žalobca ako veriteľ. Neobozretné konanie žalobcu nemôže ísť na ťarchu žalovanej.

8. Odvolací súd uznesením č. k. 1 Co 13/2017 zo dňa 28.6.2017 zrušil vyššie uvedený rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že práva a povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy o úvere pod číslom UZF/12/52283 boli prevádzané na osobu vystupujúcu pod falošnou identitou B. V.. Za týchto okolností ide o situáciu, kedy došlo k uvedeniu do omylu zo strany tejto osoby, pričom bližšie okolnosti súd prvej inštancie neskúmal. Z uvedeného vyplýva, že rozumnému usporiadaniu vzťahov a spravodlivému posúdeniu prejednávanej veci zodpovedá právne posúdenie opierajúce sa o ust. § 49a Občianskeho zákonníka, pretože žalobca nepochybne konal v omyle pri uzatváraní predmetnej zmluvy, ktorý vychádzal zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca. Je nepochybné, že žalobca nemohol pripustiť, aby do zmluvy vstúpila fiktívna osoba vystupujúca pod falošnou identitou. Zároveň pri takomto právnom posúdení veci je potrebné konštatovať, že neplatnosť tohto právneho úkonu vo vzťahu k žalovanej by mohla byť ustálená len vtedy, ak by žalovaná ako osoba, ktorej bol právny úkon určený tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť (so zreteľom na všetky okolnosti), alebo by takýto omyl žalovaná vyvolala úmyselne. Konštatoval, že v tomto smere však súd prvej inštancie nevykonal dostatočné dokazovanie a jeho skutkové zistenia sú neúplné, čo zároveň spôsobuje aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia, ktoré súd prvej inštancie vo veci vydal. Treba konštatovať, že súd prvej inštancie nevykonal ani výsluch žalovanej ako sporovej strany a obmedzil sa na protokoláciu stručného vyjadrenia na pojednávaní 12.01.2017, ktoré žalovaná urobila a z ktorého vyplýva, že pokračovateľa lízingu (údajného B. V.) zabezpečil žalobca. Na druhej strane z obsahu spisového materiálu, vrátane skutkových okolností, ktoré boli zisťované v trestnom konaní po tom, čo žalobca podal vo veci aj trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu podvodu vyplýva, že tzv. pokračovateľa lízingu, teda osobu, ktorá mala namiesto žalovanej do právneho vzťahu so žalobcom vstúpiť si zabezpečila žalovaná. Tieto okolnosti zostali nejasné, aj keď majú právny význam pri spomínanej kvalifikácii právneho posúdenia v predmetnej veci v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka.

Na základe objasnenia týchto okolností a konkrétneho vzťahu žalovanej k údajnému B. V. bude potom možné uzavrieť, či žalovaná má niest' zodpovednosť za situáciu, ktorá vznikla, pretože tento omyl vyvolala alebo musela o ňom vedieť. K takémuto záveru by bolo možné sa prikloniť len vtedy, ak by žalovaná o úmysle údajného B. V. vedela. Odvolací súd ďalej uviedol, že sa nemožno prikloniť k tomu, že prejednávajúcu vec treba posúdiť aj podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko táto okolnosť nezodpovedá rozumnému usporiadaniu a spravodlivému riešeniu právnej situácie, ktorá vo vzťahu medzi sporovými stranami nastala, najmä ak by bolo preukázané, že tzv. pokračovateľa lízingu zabezpečil samotný žalobca tak, ako to žalovaná vo svojom stručnom vyjadrení tvrdí. Touto vadou nedostatku vôle, vážnosti jej prejavu, či neurčitosti alebo nezrozumiteľnosti právneho úkonu navyiac rozhodne netrpí konanie žalobcu. Ak by takouto vadou trpelo konanie údajného B. V., nemožno túto okolnosť použiť v neprospech žalovanej, ak by bolo preukázané, že sama sa stala objektom podvodného konania. Je totiž nepochybné, že zo strany údajného B. V. išlo o tzv. simulovaný právny úkon, pri ktorom predstieral prevzatie záväzkov pôvodne zaväzujúcich žalovanú. Pri dvojstranných a viacstranných právnych úkonoch však možno s úspechom určiť neplatnosť právneho úkonu z dôvodu simulácie len vtedy ak obe alebo všetky strany právneho úkonu sa dopustili simulovaného konania, čo v konaní preukázané nebolo, so zreteľom na pozíciu žalobcu pri tomto prevode práv a povinností. Pokiaľ ide o údajného B. V. treba tiež pripomenúť, že táto osoba mala jednoznačne podvodný úmysel pri uzatváraní predmetnej zmluvy, čo možno konštatovať už v súčasnosti so zreteľom na vykonané dokazovanie. Podvod je uvedenie iného do omylu, a preto posudzovanie predmetnej veci, z hľadiska právneho posúdenia, podľa § 49 a Občianskeho zákonníka je plne dôvodné.

10. Zároveň odvolací súd uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie a zistiť podrobným výsluchom oboch sporových strán, ako konkrétne došlo k tomu, že do právneho vzťahu so žalobcom vstúpila osoba vydávajúca sa B. V., kto ju zabezpečil, kto a akým konkrétnym spôsobom overoval totožnosť tejto osoby a aký vzťah mala žalovaná k tejto osobe.

11. Súd prvej inštancie súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov, zápisnicou o výsluchu osoby z trestného konania podľa § 196 ods. 2 trestného poriadku, na č. l. 51 a nasledujúcich spisu, kde vypovedala Q.. H. E. v tomto konaní žalovaná, ďalej súd oboznamuje zápisnicu o výsluchu svedka na č. l. 54 a nasledujúcich zo dňa 25.9.2013, kde rovnako vypovedala Q.. H. E. v procesnom postavení svedka v zmysle trestného poriadku, pričom zistil tento skutkový stav:

12. Strany sporu uzatvorili dňa 13. 07. 2012 Zmluvu o spotrebnom úvere UZF/12/52283, pričom na základe tejto zmluvy navrhovateľ poskytol dlžníkovi úvere vo výške 10 296,51 Eur, zároveň bolo vrátenie úveru zabezpečené Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva z toho istého dátumu, v zmysle ktorej sa žalobca stal vlastníkom automobilu KIA cee'd ako bolo vyššie uvedené.

13. Dňa 13. 07. 2013 bola podpísaná medzi žalobcom, žalovanou a údajným pánom B. V. Zmluva o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/12/52283, z ktorej vyplynulo, že žalobca dal súhlas k zmene zákazníka z pôvodného úverového vzťahu v tom zmysle, že všetky strany zmluvy sa dohodli, že všetky práva a povinnosti pôvodného zákazníka vyplývajúce zo Zmluvy o spotrebnom úvere a Zabezpečovacej zmluvy prechádzajú na nového zákazníka, pokiaľ nie je v tejto zmluve alebo v inej písomnej dohode medzi účastníkmi zmluvy uvedené inak. Následne bola zmluva podpísaná všetkými tromi účastníkmi tohto právneho vzťahu.

14. Dňa 15. 07. 2013 (čl. 43 spisu) bol podpísaný protokol o odovzdaní a prevzatí predmetu k Zmluve o zmene subjektu v Zmluve č. UZF/12/52283 s tým, že došlo k odovzdaniu predmetného motorového vozidla KIA cee'd EČV: V., pričom tento protokol bol podpísaný pani H. E., t.j. žalovanou a osobou údajného pána B. V..

15. V písomnom vyjadrení žalobcu doručenom súdu 18. 08. 2015 k vyjadreniu žalovanej zo dňa 1.6.2015 žalobca uviedol, že správny údaj v návrhu na vydanie platobného rozkazu má znieť: „Automobil KIA cee'd VIN: T. nakoľko v tejto žalobe bolo uvedené nesprávne motorové vozidlo, t. j. CITROËN C4 VIN: B.“ Teda správne malo byť uvedené osobné motorové vozidlo KIA cee'd. Žalobca k skutočnostiam uvedených vo vyjadrení žalovanej konštatuje, že nerosporuje skutočnosť, že dňa 13. 07. 2013 došlo k podpisu Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o úvere, avšak následnou kontrolou nového zákazníka a taktiež komunikáciou so skutočným pánom B. V. bolo zistené, že pri podpise Zmluvy o zmene

subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere došlo k podvodnému konaniu jedného z účastníkov zmluvy a to údajného pána „V.“, ktorý vystupoval a pri podpise vyššie uvedenej Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere sa preukázal sfaľšovanými dokladmi. Zároveň žalobca poukázal na ustanovenie § 49 a) Občianskeho zákonníka vo vzťahu k platnosti právneho úkonu. Žalobca teda namietal, že nedošlo k platnej cesii z dôvodu uvedenia žalobcu do omylu o čom bola informovaná aj žalovaná a teda nemožno súhlasiť s tvrdením, že žalovaná viac nie je povinná plniť dlžný záväzok. Zároveň žalobca žiadal určenia neplatnosti Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/12/52283 ako prejudiciálnej otázky. Pričom žalobca žiadal rozhodnúť tunajší súd, aby súd pri predbežnej otázke určil, že Zmluva o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/12/52283 uzatvorená dňa 13. 07. 2013 je neplatná.

16. Následne sa písomným podaním zo dňa 2.10.2015 doručeným súdu 05. 10. 2015 vyjadrila žalovaná už prostredníctvom novej právnej zástupkyne k veci v tom zmysle, že konštatovala, že zotrúva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, avšak zároveň uvádza, že v predmetnom spore nie je pasívne vecne legitimovaná. Poukázala na to, že na základe Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 13. 07. 2013 došlo vlastne k prevzatíu dlhu podľa § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka, novým dlžníkom B. V. za pôvodného dlžníka, t. j. žalovanú. Na základe Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere pôvodný dlžník (žalovaná) prestala byť účastníkom záväzkového vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o spotrebnom úvere a na jej miesto nastúpil nový dlžník B. V.. Na základe vyššie uvedenej Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere sa pôvodný dlžník žalovaná zbavila svojej povinnosti vyplývajúcej jej zo Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/12/52283. Opätovne navrhla, aby súd žalobu voči nej z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie zamietol.

17. Písomným podaním doručeným súdu dňa 02. 11. 2015 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovanej z 02. 10. 2015 v tom zmysle, že opätovne poukázal na ustanovenie § 49 a) OZ vo vzťahu k platnosti právneho úkonu, nakoľko žalobca bol uvedený do omylu konaním údajného pána B. V., ktorý pri podpise zmluvy preukázal svoju totožnosť falošnými dokladmi. Konštatoval, že Zmluva o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere je neplatná a preto pôvodný zmluvný vzťah založený Zmluvou o spotrebnom úvere, ktorého účastníkom boli žalobca a žalovaná tak teda tento pôvodný zmluvný vzťah trvá. Žalobca ďalej trval na tom, že v danom konaní je pasívne vecne legitimovaná práve žalovaná a nie údajný pán B. V. ako to uvádza žalovaná.

18. Napokon písomným podaním doručeným súdu dňa 15. 12. 2015 sa žalovaná vyjadrila k vyjadreniu žalobcu zo dňa 28. 10. 2015 v tom zmysle, že základným predpokladom inštitútu prevzatia dlhu tak ako to má na mysli § 531 ods. 1 OZ, je existencia záväzkového právneho vzťahu medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom, ktorého existencia je v danom prípade zrejmá, t. j. Zmluva o spotrebnom úvere č. UZF/12/52283.

19. Zo zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 13. 07. 2013 vyplýva, že v nej došlo k dohode medzi pôvodným dlžníkom žalovanou a preberateľom ako novým dlžníkom, pričom táto skutočnosť vyplýva konkrétne z čl. 2 ods. 1 uvedenej zmluvy, podľa ktorej sa účastníci zmluvy dohodli, pôvodný dlžník a nový dlžník, že všetky práva a povinnosti pôvodného zákazníka vyplývajúce zo Zmluvy o spotrebnom úvere a Zabezpečovacej zmluvy prechádzajú na nového zákazníka, ktorý nadobudnutím účinnosti zmluvy nadobúda miesto pôvodného zákazníka, všetky jeho práva a povinnosti. Z uvedeného je zrejmé, že všetci účastníci sa dohodli a súhlasia, teda aj žalobca ako veriteľ, že všetky práva a povinnosti pôvodného zákazníka, dlžníka - žalovanej, vyplývajúcej zo Zmluvy o spotrebnom úvere a Zabezpečovacej zmluvy prechádzajú na nového zákazníka preberateľa - údajného pána B. V.. Pokiaľ by veriteľ, t.j. žalobca súhlas neposkytol, nenastali by právne účinky zmluvy o prevzatí dlhu a ku zmene v osobe dlžníka by nedošlo. Žalovaná teda uviedla, že zmluva o prevzatí dlhu alebo nazvaná Zmluva o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere uzatvorená medzi ňou, ako pôvodnou dlžníčkou a preberateľom dlhu údajným pánom B. V., je platným právnym úkonom uzavretým v súlade s § 531 ods. OZ a naďalej zotrvala na názore, že nie je pasívne vecne legitimovaná v tomto spore.

20. V písomnom vyjadrení doručeným súdu 13. 04. 2016 sa vyjadril žalobca k podaniu žalovanej zo dňa 15. 12. 2015, v ktorom konštatoval, že v danom prípade bola medzi žalobcom ako veriteľom, žalovaná ako pôvodným dlžníkom a údajným pánom B. V. uzatvorená trojstranná Zmluva o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/12/52283, na základe ktorej malo dôjsť k cesii záväzku vzniknutého zo Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/12/52283 na údajného pána B. V.. Nakoľko však v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy bol žalobca uvedený do omylu je zrejmé, že táto zmluva je neplatná

a to z dôvodu úmyselného uvedenia do omylu konaním zo strany údajného pána B. V., vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nikdy neposkytol dlžníkom platný a účinný súhlas k prevzatiu dlhu s tým, že k prevzatiu dlhu nemohlo platne dôjsť, nakoľko bol pri tomto právnom úkone uvedený do omylu v zmysle § 49 a) OZ, čo spôsobuje neplatnosť predmetného právneho úkonu je v tomto prípade zrejmé.

21. Na pojednávaní konanom 12. 01. 2017 právny zástupca žalobcu pri svojom prednese konštatoval, že trvá na podanom návrhu, nestotožňuje sa s nedostatkom pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovanej a zmluvu o zmene subjektu označil za neplatnú z dôvodu podvodného konania nového nájomcu.

22. Na tomto pojednávaní sa vyjadrila aj právna zástupkyňa žalovanej, ktorá konštatovala, že podľa jej právneho názoru je Zmluva o zmene subjektu platnou, pričom poukázala na § 531 ods. 1 OZ s tým, že v tejto zmluve to síce explicitne nie je uvedené, avšak podľa obsahu ide o zmluvu o prevzatí dlhu. Dlžníkom sa teda stal nový dlžník údajný pán B. V., pričom žalobca ako veriteľ bol tou osobou, ktorá mala urobiť alebo zaistiť všetky úkony k prevereniu nového dlžníka, nešlo teda o uzavretie „novej zmluvy“ len o modifikáciu pôvodnej zmluvy, teda nejde o absolútnu neplatnosť zmluvy o zmene subjektu v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka. Samotná žalovaná na tomto pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že oslovila žalobcu s tým, že má záujem o odstúpenie leasingu predmetného motorového vozidla, pričom sa prihlásil istý pán V. a doklady tohto pána overovala pani S., zamestnankyňa žalobcu na pobočke, pričom ona ako žalovaná tieto doklady nevidela. Nevedela, že podpisuje zmluvu, ktorá by mala byť neplatná. Prišla do banky ako fyzická osoba s tým, že všetky jej záväzky sú vo vzťahu k žalujúcej strane vypořiadané.

23. Na pojednávaní konanom 28.11.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že zotráva na podanej žalobe tak ako bola doručená súdu. Konštatoval, že cesia, teda zmluva o zmene subjektu je neplatná v zmysle § 49a OZ, nakoľko žalobca bol uvedený do omylu.

24. Na tom istom pojednávaní právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že zmluva uzavretá medzi žalovanou bankou a nový dlžníkom teda pánom V. je platným právnym úkonom. Konštatovala, že v zmysle § 49a OZ nemôže byť neplatná táto zmluva z dôvodu podvodného konania tretieho subjektu, nie žalovanej. Konštatovala, že boli to dve zamestnankyne žalobcu, ktoré kontrolovali doklady údajného pána V. a táto osoba, teda ten údajný pán V., zaplatil poplatok za spracovanie zmluvy, teda žalobca nezistil nejakú okolnosť, pre ktorú by malo byť predmetné uzatvorenie zmluvy vadným. Poukázala aj na § 531 OZ opätovne namietala nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovanej a navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

25. Samotná žalovaná na pojednávaní konanom 28.11.2017 uviedla, že vlastnila osobné motorové vozidlo KIA Seed, kde sa rozhodla postúpiť leasing z tohto motorového vozidla, mali spolu s priateľom 3 autá, pričom sa rozhodli postúpiť leasing z tohto osobného motorového vozidla KIA Seed. Zavesila inzerát na stránku autobazáru alebo autovia, pričom ju kontaktoval nejaký pán V. a poslal jej doklady e-mailom podľa toho, čo jej odporučila zamestnankyňa Č., pani S.. Následne pána V. kontaktovala stretli sa v Prešove, pred Č. bankou, kde fajčil a takto sa vlastne prvýkrát videli a zoznámili. Išli na druhé poschodie žalovaná, údajný pán V. a pán Q. S., kde ich čakala pani S.. Pán V. zaplatil poplatok zo zmluvy a doklady ako žalovanej tak aj údajného pána V., občianske preukazy overovala zamestnankyňa Č. pani S. pred podpisom samotnej zmluvy. Následne auto odovzdala pánovi V. a ďalej už záležitosť považovala za vyriešenú. Žalovaná uviedla, že nikdy predtým sa s pánom V. nestretla, prvýkrát ju kontaktoval až po tom čo zverejnila svoj inzerát. Chcela iba postúpiť leasing nakoľko ju toto auto finančne zaťažovalo, nemala z toho žiaden prospech. Vypovedala, že je občiansky preukaz ako aj toho údajného pána V. osvedčovala zamestnankyňa banky pani S., žalovaná k týmto dokladom nemala prístup, nakoľko ten údajný pán V. ho odovzdal zamestnankyni banky. Doplnila, že má 12-ročné skúsenosti z práce v banke, pričom neprišlo nikdy k situácii, že by si klienti navzájom overovali doklady.

26. Na tomto pojednávaní vypovedala aj svedkyňa H.. W. S. - zamestnankyňa žalobcu, ktorá uviedla, že ju kontaktovala žalovaná, že by chcela zmeniť osobu pri leasingu, teda pokračovateľa, pričom svedkyňa jej uviedla, že tohto pokračovateľa leasingu si zháňajú nájomcovia sami, nakoľko žalobca nemá databázu takýchto záujemcov, resp. osôb. E-mailom jej zaslala naše tlačivá, pričom následne od žalovanej prišla informácia, že ju kontaktoval nejaký záujemca. Doklady boli následne posielané na centrálu do Bratislavy, kde bol schválený prevod týchto zmlúv v Bratislave, podpísal ich tam aj údajný pán V. a následne tieto zmluvy boli zaslané na podpis do Prešova. Zmluvy boli pripravované v

Bratislave, pričom v Prešove podpisovala zmluvu žalovaná a prítomný bol pri tom aj pán V.. Svedkyňa si už nepamätala, či podpisoval aj zmluvu v Prešove aj pán V., podpisoval však odovzdávací protokol. Poplatok za zmenu subjektu zmluvy sa platil v banke na pobočke v Prešove. Následne sa s klientmi rozlúčila, pričom klienti si išli odovzdať motorové vozidlo. Svedkyňa uviedla, že overovala či občiansky preukaz pána V. sedí s dokladmi, ktoré jej boli zaslané z Bratislavy, pričom tento doklad vyzeral štandardne, považovala ho za pravý. Konštatovala, že doklady sa overujú vizuálne a predmetná situácia sa jej nijako nejavila ako neštandardná.

27. Na tom istom pojednávaní vypovedal aj svedok X. Q. S. - partner žalovanej, ktorý uviedol, že on, žalovaná a údajný pán V. sa stretli pred pobočkou Č., kde pán V. fajčil, ani nedofajčil, predstavil sa, že je pán V.. Následne išli hore všetci traja, on, jeho partnerka, pani E., teda žalovaná a údajný pán V.. Išli na prvé alebo druhé poschodie Č. J., pričom tam sedela aj pani S., ktorá overila totožnosť oboch, žalovanej aj údajného pána V.. Následne došlo k podpisu zmluvy a odovzdávacieho protokolu. Potom išiel pán V. uhradiť poplatok a už keď nevedel presne kam ma ísť tak mu to ukázali, zmluvy boli podpísané na pobočke v Prešove. Potom došlo k odovzdaniu motorového vozidla a celú záležitosť považovali za ukončenú. Vypovedal, že s údajným pánom V. sa už nikdy nestretol.

28. Zo zápisnice o výsluchu osoby v trestnom konaní zo dňa 18.9.2013 (č. I. 51 a nasl. spisu) - žalovanej v tomto konaní - vyplynulo, že žalovanej sa údajný pán V. prihlásil na základe inzerátu a v ďalšom sa výpoveď zhodovala s výpoveďou v civilnom konaní.

29. Zo zápisnice o výsluchu svedka v trestnom konaní zo dňa 25.9.2013 (č. I. 54 a nasl. spisu) - žalovanej v tomto konaní vyplynulo, že svedkyňa vypovedala rovnako v podstate totožne ako v tomto sporovom konaní.

30. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

31. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

32. Podľa § 497 ObZ za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

33. Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

34. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

35. Podľa § 49a OZ právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočností, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

36. Podľa § 531 ods. 1 OZ kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal.

37. Podľa § 531 ods. 3 OZ zmluva o prevzatí dlhu vyžaduje, aby sa uzavrela písomnou formou.

38. Podľa § 532 OZ obsah záväzku sa prevzatím dlhu nemení, ale zabezpečenie dlhu poskytnuté tretími osobami trvá len vtedy, ak tieto osoby súhlasia so zmenou v osobe dlžníka.

39. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych ustanovení súd prvej inštancie uzatvára:

40. Je nesporné, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená Zmluva o spotrebnom úvere č. UZF/12/52283 dňa 13. 07. 2012, pričom predmetom financovania tejto zmluvy bolo osobné motorové vozidlo KIA cee'd VIN: T.. Následne presne o rok, t.j. 13. 07. 2013 došlo medzi žalobcom, žalovanou a treťou osobou, údajným pánom B. V., k podpísaniu Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/12/52283 s tým, že pôvodný zákazník, t.j. žalovaná všetky jej práva a povinnosti zo Zmluvy o spotrebnom úvere ako aj Zabezpečovacej zmluvy, prechádzajú na nového zákazníka, t. j. údajného pána B. V.. Žalobca ako veriteľ v tomto trojstrannom právnom vzťahu podpisom tejto Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere jednoznačne vyjadril svoj súhlas so zmenou subjektu, t. j. že na miesto pôvodnej žalovanej Q.. H. E. vstúpi tretia osoba, t. j. osoba ktorá bola označená ako údajný pán B. V..

41. Súd prvej inštancie mal teda za to, že v čase podpisu tejto Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 13. 07. 2013, všetky tri zmluvné strany podpisovali túto zmluvu v presvedčení, že ide o platne uzatvorenú zmluvu. Poukazujúc na ustanovenie § 49a OZ, že právny úkon je neplatný ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočností, ktoré je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť súd konštatuje, že žalovaná nie je osobou, ktorá by vyvolala omyl alebo o ňom musela vedieť, práve naopak súd je toho názoru, že pri podpise Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere žalovaná nemala vedomosť o tom, že osoba údajného pána B. V. vystupujúceho ako nový zákazník v tomto zmluvnom vzťahu je osoba, ktorá vystupuje s falošnými dokladmi. Uvedené bolo potvrdené okrem výpovede samotnej žalovanej aj výpoveďou svedka X. Q. S..

42. Nie je preto podľa názoru súdu možné spravodlivo od žalovanej požadovať, aby niesla zodpovednosť za konanie údajného pána B. V. všetko v intenciách tej skutočnosti, že veriteľ, t.j. finančná inštitúcia, je osoba spôsobilá preverovať si jednotlivé osoby, s ktorými uzatvára, resp. ktoré vystupujú prípadne vstupujú do jednotlivých právnych vzťahov. Nie je to žalovaná ako spotrebiteľka, ktorá by kontrolovala doklady predkladané treťou osobou. Svedkyňa W. S. uviedla, že vizuálne kontrolovala doklady oboch strán zmluvy, ktoré boli bez pozoruhodností.

43. Vo vzťahu k prejudiciálnej otázke položenej žalobcom o určení, že Zmluva o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 13. 07. 2013 je neplatná, súd prvej inštancie konštatuje, že má za to, že predmetná Zmluva o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere platnou je. Predmetná Zmluva o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere bola parafovaná všetkými tromi zmluvnými stranami, t. j. žalobcom ako veriteľom, žalovanou ako pôvodným dlžníkom a údajným pánom B. V. ako dlžníkom novým, pričom súd sa stotožnil s právnym názorom právnej zástupkyne žalovanej v tom zmysle, že z obsahu tejto zmluvy o zmene subjektu jednoznačne vyplýva, že ide o inštitút prevzatia dlhu novým dlžníkom vo vzťahu k pôvodnému dlžníkovi všetko za predpokladu súhlasu veriteľa, pričom veriteľ, t.j. žalobca, nikdy nepoprel, žeby takýto súhlas so zmenou subjektu udelil.

44. Súhlas veriteľa ako jednostranný právny úkon môže byť adresovaný buď pôvodnému dlžníkovi, alebo novému dlžníkovi, pričom nie je rozhodujúce, v akej forme bol súhlas udelený. Keďže nemožno vylúčiť, že zmena dlžníka by v niektorých prípadoch mohla ohroziť splnenie dlhu, dohoda o prevzatí dlhu, ku ktorej veriteľ nedal súhlas, je neúčinná. Pôvodný dlžník zostáva dlžníkom naďalej. Ak bol dlh prevzatý účinne, pôvodný dlžník už nemá voči veriteľovi povinnosť plniť a povinnosť splniť pohľadávku vrátane príslušenstva prechádza na nového dlžníka. Veriteľ sa preto môže domáhať uspokojenia pohľadávky len od nového dlžníka. Obsah záväzku sa však prevzatím dlhu nemení (§ 532). Nič teda nebráni žalobcovi domáhať sa uspokojenia pohľadávky od nového dlžníka, keďže so zmenou subjektu súhlasil.

45. Čo sa týka zamietnutia návrhu na výsluch svedkyne G. O. (zamestnankyňa žalobcu, ktorá overovala doklady v centrále v Bratislave), súd prvej inštancie konštatuje, že táto sa nedostavila na výsluch z dôvodu, že má malé dieťa a súd mal za to, že jej výpoveď by neprinesla také právne významné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci, všetko vo svetle zásady hospodárnosti a včasnosti súdneho konania. Napokon doklady totožnosti boli kontrolované nielen v centrále v Bratislave, ale aj na pobočke žalobcu v Prešove najmä a nielen vo vzťahu k údajnému pánovi V., ale aj čo sa týka žalovanej.

46. V zmysle viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu súd prvej inštancie teda akcentuje, že osoba údajného pána V. sa nakontaktovala na žalovanú prostredníctvom inzerátu, pričom táto okolnosť

je náhodná, bez preukázania vzájomného prepojenia žalovanej s touto osobou, čo nebolo žalujúcou stranou nijako spochybnené, pričom pri podpise dokumentov bola totožnosť oboch subjektov overovaná pracovníčkami banky.

47. Súd prvej inštancie teda konštatuje, že v danom konaní žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná. Bol to práve žalobca, ktorý mal postupovať s väčšou obozretnosťou pri uzatváraní Zmluvy o zmene subjektu Zmluvy o spotrebnom úvere nakoľko doklady, ktoré predložil údajný pán V. mal možnosť overiť len žalobca ako veriteľ, pričom tieto doklady ako samotná žalovaná uviedla vo svojej výpovedi, ani nevidela. Z daného dôvodu, preto nemôže ísť na ťarchu žalovanej ako spotrebiteľky, avšak bez ohľadu na to, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, akejkolvek tretej osoby, ak tretia osoba, v tomto prípade údajný pán V., sa správal podvodne, pričom ako bolo uvedené totožnosť tejto tretej osoby mohol overiť len žalobca ako veriteľ. Z ohľadom na vyššie uvedené súd preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

48. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko bol žalobca vo veci neúspešný a naopak žalovaná mala plný úspech v tomto konaní, rozhodol súd tak, že k úhrade trov konania v rozsahu 100 % zaviazal žalobcu, ktorý je povinný nahradiť tieto trovy konania žalovanej. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.